

Головний лікар відділкової лікарні станції Рівне Олександр ШЕГЕРА: “Вдячний за ефективну співпрацю”

– Як головний лікар завдяки діяльності ГО “Лікарняна каса Львівської залізниці” маю можливість зсередини спостерігати процес реалізації принципів взаємодопомоги, спрямованих на збереження або відновлення здоров'я її членів. За 2013 рік у нашій лікарні стаціонарно проліковано 427 пацієнтів, на денному стаціонарі – 237 пацієнтів – членів Лікарняної каси – на загальну суму 589 тис.135 грн, із цих коштів витрачено на медикаменти та обстеження у стаціонарі – 336 тис. 960 грн і на денному стаціонарі – 45 тис. 301 грн, решта коштів скеровано на забезпечення якісного харчування та на інші витрати, пов'язані з обслуговуванням пацієнтів. Усі, хто лікувався, виписані з лікарні з повним одужанням або зі суттєвим покращенням стану здоров'я.

Від пацієнтів не надходило скарг на якість лікувального процесу чи на діяльність Лікарняної каси. Цьому сприяла проведена після неодноразових консультацій корекція лімітів відшкодування

на окремі захворювання (зокрема пульмонологію, остеохондроз, гінекологічні захворювання), за рахунок чого й відбулося перевищення лімітів. Користь від такої співпраці безсумнівна не тільки для пацієнтів. Медичний заклад має можливість відповідного забезпечення лікувального процесу – повний спектр діагностичних обстежень, повноцінне забезпечення медикаментами, якісне додаткове харчування, прання білизни та інші необхідні витрати, пов'язані з перебуванням хворих у стаціонарі.

Завдяки системній прогнозованій співпраці, регулярному і своєчасному надходженню коштів маємо можливість спланувати свою подальшу роботу – закупівлю медикаментів, розхідних матеріалів, виробів медичного призначення, що гарантує стабільну роботу медичного закладу. Окрім того, ми звернулися за допомогою щодо матеріально-технічного оснащення лікарні – подали перелік апаратури, необхідної для медичного обслуговування членів Лікарняної каси, поліпшення умов їхнього перебування в стаціонарі. І таку допомогу нам надали. Клініко-діагностична лабораторія нашої лікарні отримала бідистиллятор, що забезпечує високу якість досліджень. У 2013 році лабораторія брала участь у програмі “Клінічна біохімія в клінічній лабораторній діагностиці” на базі НДСЛ “ОХМАТДИТ” МОЗ України, де взяли участь 740 лабораторій, і наша лабораторія отримала високі результати. Ми також отримали автоклав ГК-100, який забезпечує якісну стерилізацію операційного інструментарію та перев'язувальних матеріалів, і реокомплекс для належного рівня

обстеження залізничників під час медичних оглядів.

Колектив лікарні вдячний за таку увагу, це дасть можливість поліпшити якість обслуговування, своєчасно та чітко встановлювати діагноз, що сприятиме швидкому відновленню здоров'я, працездатності, а отже, і благополуччя наших залізничників. У нинішній економічній ситуації ми й надалі змушені будемо звертатися за підтримкою до Лікарняної каси.

Щодо сьогоденної ситуації і планів на подальшу роботу, то маємо певні складнощі. Найчастіше вони пов'язані з постійними тривалими затримками у казначействі проплат, це призводить до заборгованості лікарні перед аптеками (аптеки у свою чергу мають заборгованість перед гуртовими постачальниками, і, як наслідок, зменшується асортимент ліків), затримки постачання ліків, подорожчання ліків через неможливість передоплат. Звертаємося до Лікарняної каси з проханням про укладення прямої угоди на постачання лікарських засобів з однією з аптечних установ, що знаходиться на території нашого закладу. Це дозволить скоротити шлях коштів і забезпечити своєчасність проплат. Вирішення цього питання призведе не лише до поліпшення якості лікувального процесу, але й до значного здешевлення його вартості.

Окремо дякую правлінню Лікарняної каси за розуміння особливостей і проблем медичного обслуговування в нинішній економічній ситуації, за налагоджений зворотний зв'язок, коли маємо можливість звернутися з поточними робочими питаннями, які оперативно вирішуються.

Лікарняна каса дає надію на життя...

Про серйозні проблеми зі серцем помічник машиніста електровоза локомотивного депо Львів-Захід Василь Комарницький дізнався під час лікування у денному стаціонарі в дорожній поліклініці. Як показала кардіограма, він переніс на ногах мікроінфаркт. Василь Михайлович каже, що в роботі на транспорті трапляється безліч непередбачуваних стресових ситуацій, і за роки роботи таких неприємних моментів назбирається чимало.

Василь Комарницький вдячний лікарям, які вчасно скерували його у кардіологічно-хірургічне відділення Львівського кардіологічного центру. Залізничник із вдячністю розповів про свого рятівника – завідувача кардіологічно-хірургічного відділення Володимира Степановича Мороза, який минулого року зробив йому операцію на серці. Про цей період життя сьогодні згадувати важко, адже операція була складною, і лікарі не знали, як працюватиме проопероване серце. Дякувати Богу, післяопераційний період пройшов без ускладнень.

Операція була недешевою – згідно з чеками за медикаменти Лікарняна каса повернула Василю Михайловичу 27 тисяч гривень. Лікування продовжилось у реабілітаційному кардіологічному центрі у Брюховичах. Залізничник щиро вдячний медикам центру за професійність і чуйне ставлення.

Нині Василь Михайлович почувується непогано, має бажання жити і працювати. Він перебуває на обліку у кардіологічному центрі і продовжує підтримувати здоров'я за допомогою медичних препаратів, які коштують дорого. Періодично Василь Комарницький лікується і в Клінічній лікарні залізниці.

Залізничник із вдячністю розповідає про одного з ініціаторів створення Лікарняної каси – тодішнього начальника залізниці Михайла Мостового, який добре розумів і переконував інших у необхідності такої громадської організації, яка додаватиме залізничникам

надії на одужання.

Василь Михайлович вдячний за матеріальну підтримку Лікарняній касі та керівництву залізниці й профкому локомотивного депо Львів-Захід, які не залишили його у біді. Упродовж 25 років він трудиться на залізниці і в подальшому не уявляє без неї свого життя.

З особливою любов'ю Василь Комарницький ставиться до природи, а на рідній Бойківщині облаштував будиночок, навколо якого у нього з ранньої весни до пізньої осені милують око різнобарвні квіти. Залізничник дуже любить карпатський край, цілюще гірське повітря, джерела та запахи трав, що є найкращими ліками від усяких хвороб. Незважаючи на другу групу інвалідності (із правом працювати), Василь Михайлович уже сьогодні мріє про своє господарство, хоча й усвідомлює, що надалі треба уважно ставитися до свого здоров'я. Швидкому за вдачею чоловікові необхідно зватися до іншого способу життя – не перевтомлюватися працюю, більше відпочивати. Для доброго самопочуття лікарі радять багато ходити, і це тишить, адже Василь Михайлович любить долати чималі відстані. Подорожувати – одне з його захоплень. Гарні спогади у нього про Норвегію, Німеччину та інші держави, у яких він свого часу побував. Незважаючи на нинішній не надто активний спосіб життя, Василь Комарницький все одно мріє про майбутні цікаві мандрівки, а працює на залізниці допомагає йому у здійсненні мрій.

“Я знову повернувся на роботу”

Комерційний агент станції Ларга Івано-Франківської дирекції залізничних перевезень Олександр Літавський вдячний Лікарняній касі, яка майже стовідсотково відшкодувала витрати за операцію, проведену у Стрию. Олександр Анатолійович упродовж кількох років мав проблеми зі здоров'ям – турбували болі у хребті, тож лікувався в Чернівцях, але без операції не обійшлося. Колеги порадили, що таку операцію на хребті успішно проводять хірурги в міжнародному центрі нейрохірургії у Стрию, тому у серпні минулого року таку операцію й було проведено. Дружина Олександра Анатолійовича пані Олександра збрала весь пакет документів і надіслала до Лікарняної каси, невдовзі витрачені на ліки кошти були повернуті. Олександр Анатолійович розповідає, що самотужки оплатити операцію не було змоги – довелося звернутися до банку за кредитом, тому вся родина Літавських вдячна за допомогу Лікарняній касі і, звичайно, колегам по роботі, які матеріально допомогли, не залишивши один на один із бідою. “Я дуже вдячний усім вкладникам Лікарняної каси, завдяки їхнім внескам залізничники мають можливість і лікуватися, й одужувати”, – зауважив Олександр Анатолійович.

Родина Олександра Літавського за-

лізнична, власне він є продовжувачем залізничної династії, яку започаткували ще його батьки. На станції Ларга товарним касиром трудилася мати, а черговим на цій же станції працював його батько. Як жартує сам Олександр, народився він на залізниці. Домівка родини розміщувалася неподалік станції, тож під стукіт коліс засинали, і з цією ж “мелодією” прокидалися. Олександр навіть не роздумував, ким йому бути – звичайно, залізничником, як і батьки. Хлопчаком неодноразово бував на роботі і в матері, і в батька, тож цілеспрямовано вступив до Львівського технікуму залізничного транспорту на спеціальність “Організація перевезень” і вже згодом почав працювати на станції Ларга прийомоздавачем вантажів. Олександр Літавський і нині трудиться на станції, тільки тепер його посада має іншу назву – комерційний агент, але робота практично залишається, якою була колись, тільки тепер він більше працює з комп'ютером. Як розповідає комерційний агент Літавський, сьогодні станція працює більше на відвантаження, ніж на навантаження багажу. За 14 років праці на станції Олександр Анатолійович став досвідченим комерційним агентом, тож тепер зі знанням справи ділиться досвідом з іншими.

Хоча нині станція Ларга працює не в такому напруженому ритмі, як колись, та обов'язки комерційного агента залишаються незмінними: оформлення, прийом і видача багажу клієнтам, перевірка транзитних вагонів на доступ і схоронність вантажів. Специфіка вузлової дільничної прикордонної станції Ларга особлива, адже вантажі відправляються у трьох напрямках – на Молдову, на Південно-Західну залізницю, на Львів та Чернівці. Крім того, якщо їхати з Чернівців до станції Ларга, то необхідно двічі перетнути кордон з Молдовою.

Робота Олександру Літавському до душі, трудиться на станції Ларга і його дружина. Олександра Юрїївна – оператор з обробки перевізних документів, щоправда, зараз перебуває у відпустці по догляду за дитиною. Подружжя Літавських у любові і щирості виховує двійко діток, яким потрібні насамперед здорові батьки. Тому після перенесеної операції пану Олександру надалі слід уважно ставитися до свого здоров'я, аби не створювати жодних хвилювань у родині. Від хвороби ніхто не застрахований, та якщо виникне необхідність продовжити лікування, Олександр Анатолійович, як член Лікарняної каси, упевнений, що не залишиться наодинці з хворобою.

“Дякую за моральну підтримку та матеріальну допомогу”

Інженер спеціального сектора Івано-Франківської дирекції залізничних перевезень Дмитро Мельничук загалом працює у дирекції із 1987 року. У вагонному депо Коломия трудилися його батько та дядько, тож і він вирішив продовжити родинну традицію. Здобув вищу залізничну освіту і от впродовж 39 років працює на магістралі.

Восени минулого року Дмитро Мельничук переніс операцію на серці. Як розповідає Дмитро Васильович, проблеми зі здоров'ям у нього розпочалися років сім тому, тоді він працював у технічному відділі дирекції. Підлікувався – артеріальний тиск нормалізувався, і здавалося, що проблеми позаду. Та хвороба нагадала про себе. Залізничник двічі лікувався у міській лікарні, і врешті було вирішено, що без операції таки не обійтись. Три місяці тому Дмитра Мельничука прооперували у кардіологічному відділенні міської Івано-Франківської лікарні. Витрати на операцію і ліки були чималі. На щастя, на допомогу прийшла Лікарняна каса Львівської залізниці, яка компенсувала лівову частку витрат. Дмитро Мельничук вдячний Лікарняній касі, профспілковій організації та керівництву Івано-Франківської дирекції за моральну підтримку та матеріальну допомогу.

– Тепер треба більше уваги приділяти здоров'ю: бути спокійнішим, менше хвилюватися, хіба що через приємні клопоти – говорить Дмитро Васильович.

До слова, Дмитро Мельничук продовжує трудову діяльність інженером у спеціальному секторі дирекції.

Матеріали підготувала Оксана ПОДОЛЬСЬКА